

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, det er er lidt beskæmmende, når nu både fru Charlotte Antonsen og hr. Per Stig Møller trækker det spørgsmål frem, om man kan rense sin egen tagrende eller ej. Vi diskuterer her noget, der drejer sig om mange tusinde mennesker. Jeg kunne med lige så stor ret sige: Hvorfor ikke fokusere på, at der er fem, der er døde med baggrund i Storebæltsbyggeriet, og der anmeldes hver tredje dag en arbejdsulykke? Det er jo det, det drejer sig om. Det er de 40.000 om året, der kommer til skade, og ikke rensning af en tagrende.

Så vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen: Når det bliver sagt, at det psykiske arbejdsmiljø skal klares på virksomheden, hvordan har man så tænkt sig at klare det, når f.eks. et ungt menneske står i en døgnkiosk og der kommer en eller anden psykopat eller forbryder med en kniv eller en pistol og siger: Nu vil jeg godt have kassen her? Så får det unge menneske jo nogle psykiske problemer bagefter. Hvordan skal den pågældende kioskejer klare det? Det er vel et problem, der må indgå i en større sammenhæng, hvor der er noget hjælp at hente, f.eks. fra Arbejdstilsynet. Det er i hvert fald ikke alle, der kan klare det problem.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg forstod fru Charlotte Antonsen på følgende måde: Arbejdstilsynet skal ikke rende og kontrollere og påpege dette og hint. Sådan var udsagnet vist.

Jeg stiller så mig selv det spørgsmål – og vil så i øvrigt også stille det til fru Charlotte Antonsen: Vi har jo set masser af eksempler på, at Arbejdstilsynet har gennemført kampanjer på forskellige områder inden for forskellige brancher. Hver evig eneste gang Arbejdstilsynet har taget teten, er gået ud på arbejdspladserne og har kigget arbejdspladserne efter i sømme, har man set en alenlang liste af først vejledninger, påbud og henstillinger og i en lang række tilfælde så også direkte politianmeldelser af klare ulovligheder. De bemærkninger, som fru Charlotte Antonsen her kom med, skal de forstås sådan, at denne kontrollerende og vejledende virksomhed skal Arbejdstilsynet ophøre med? Sådan synes jeg jeg hørte det. Det vil jeg gerne have bekræftet eller afkræftet.

Så vil jeg egentlig også gerne knytte en enkelt kommentar til spørgsmålet om dette med det psykiske arbejdsmiljø. Fru Charlotte Antonsen sagde: Så mister man respekten for de alvorlige arbejdsmiljøproblemer – forstået på den måde, at hvis man begyndte at interessere sig for det psykiske, så ville det andet træde i baggrunden. Jeg opfatter de rapporter, der er kommet rundt omkring fra, som, at det psykiske arbejdsmiljø efterhånden er blevet et voldsomt problem. De rapporter og meldinger, der kommer, opfatter jeg som et nødråb, og jeg er absolut uenig i, at der her er tale om rapporter blot for rapporternes skyld.

Men jeg vil gerne høre fra fru Charlotte Antonsen, om det virkelig er rigtigt, at spørgsmålet om det psykiske arbejdsmiljø i fru Charlotte Antonsens øjne skal være et nedprioriteret problem.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Tommy Dinesen. Jeg er fuldstændig enig med hr. Tommy Dinesen i, at det er latterligt, når vi diskuterer arbejdsmiljø, så at diskutere Arbejdstilsynets indsats på danskernes hustage. Det er derfor, jeg mener, at vi skal ændre loven og så tage de alvorlige arbejdsmiljøproblemer op som Storebæltsbroen, arbejdsulykker og -dødsfald. Det er det, vi skal beskæftige os med, og ikke om man retter på sin egen antenne, og om man renser sin egen tagrende. Det var lige præcis det, der var budskabet, så jeg er fuldstændig enig med hr. Tommy Dinesen.

Med hensyn til det psykiske arbejdsmiljø, altså f.eks. en kioskejer, der har en ansat, der er ude for et røveri: Det kan være, den ansatte skal til psykolog, men jeg tror ikke, det er nogen fordel, at Arbejdstilsynet eller arbejdsministeren laver særlige regler for, hvordan man henviser til den pågældende psykolog. Det er et problem, der er lokalt på den enkelte virksomhed, og det er dér, man kan vurdere, hvordan det lettest løses.

Jeg er enig i – det er også til hr. Poul Erik Dyrlund – at der er alvorlige psykologiske problemer. Det er der også på skolerne med mobning osv. Men det, jeg advarer imod, er at begynde at tro, at vi kan lave lovgivning på området. For lovgivning på dette område vil aldrig kunne kontrolleres, og dermed vil det være et